

LISTY GALANTSKÝM 1/2021

Bratia a sestry, od posledného čísla Listov galantským uplynulo už veľa času. Hoci sa v týchto dňoch pandemická situácia v našom okrese trochu zlepšuje, zdá sa, že ešte musíme nejaký čas vydržať, kým sa opäť stretne v našich evanjelických kostoloch. RTVS nám ponúka priame prenosy z rôznych miest na Slovensku. Takto boli prenášané aj bohoslužby z 30. a 31. januára 2021 pri príležitosti výročia založenia CSS Samaritán. Vyhľadať si ich môžete v televíznom archíve www.rtvs.sk. Rovnako tam nájdete aj všetky bohoslužby vysielané v RTVS. Dovoľte mi pozvať Vás k sledovaniu bohoslužieb **v stredu 24. marca 2021 o 17:30 na rádiu Regina**.

Pomaly sa naplňa čas, kedy je potrebné vykonať sčítanie ľudu. Prvýkrát to robíme na Slovensku elektronicky. Pri otázke: Aké je vaše náboženské vyznanie? Treba kliknúť na možnosť: **s náboženským vyznaním**. Po kliknutí na šípku v rámečku vyberieme 2. možnosť v zozname: Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku (evanjelická). V prípade, že potrebujete pomocť s elektronickým sčítaním obyvateľstva, pokojne sa môžete obrátiť na náš farský úrad a radi vám s tým pomôžeme. Pri asistovanom sčítaní sa predlžuje termín do 31. 10. 2021.

Posledná vec, ku ktorej vás chcem v tomto čísle pozvať, je podporiť naše zariadenie CSS Samaritán k darovaniu 2% z vašich daní. Boli by sme veľmi radi, keby ste časť daní, ktoré musíte aj tak zaplatiť, venovali práve nášmu zborového zariadeniu a tak mu pomohli tieto krušné časy prežiť. Prosím, poproste aj vaše deti či vnúčatá, aby sa nielen prihlásili ku svojej cirkvi pri sčítaní, ale ak môžu, podporili aj CSS Samaritán. Tu sú potrebné údaje:

IČO: 36 091 405, Právna forma: **cirkevná organizácia**, Obchodné meno, názov: **Centrum sociálnych služieb pre starších občanov Samaritán**, Sídlo: **Clementisove sady 903, 924 01, Galanta**. Za podporu vopred ďakujeme!

Zároveň oznamujeme, že zariadenie pre seniorov **Samaritán** v Galante a **Simeon** v Kajali majú k dispozícii **voľné kapacity**. Viac informácií môžete dostať na čísle 0907/712 101, 0940/654 272 alebo samaritan.galanta@gmail.com.

Miroslav Kerekréty, zborový farár

Kázeň na 5. pôstnu nedeľu, 21. marca 2021

„Vtedy mnohí zo Židov, ktorí prišli k Márii a videli, čo učinil, uverili v Neho, ale niektorí z nich odišli k farizejom a rozpovedali im, čo Ježiš urobil. Preto veľkňazi a farizeji zvolali radu a vraveli: Čo robiť? Lebo ten človek činí mnohé znamenia. Ak Ho necháme tak, všetci uveria v Neho; prídu Rimania a vezmú nám toto miesto, aj národ. Ale jeden z nich, Kaifáš, ktorý bol toho roku veľkňazom, im povedal: Vy nič neviete, ani neuvážite, že lepšie bude pre vás, keď jeden človek umrie za ľud, a nezhynie celý národ. To však nepovedal sám od seba, ale - ako veľkňaz toho roku - prorokoval, že Ježiš má umrieť za národ, a nielen za národ, ale aj aby zhromaždil rozptýlené deti Božie. Od toho dňa boli rozhodnutí, že Ho zabijú.

Evanjelium podľa Jána 11, 45-53

Bratia a sestry,

keď sa s ľuďmi rozprávate o tom, či veria alebo neveria, mnohí povedia, že keby videli zázrak, tak by uverili. Keby niečo výnimočné a nevysvetliteľné klasickou vedou mali priamo pred očami, to by bol dostatočný podnet, aby uverili v Ježiša Krista ako pravého Boha. S podobnou požiadavkou sa stretávame aj v podobenstve o boháčovi a Lazarovi. Boháč prosí otca Abraháma, aby poslal Lazara do domu jeho otca a aby varoval jeho 5 bratov, nech sa aspoň oni nedostanú na to miesto hrôzy, na ktorom je on. Jeho argument znel: „*Nie, otec Abrahám, ale keby niekto z mŕtvych išiel k nim, kajali by sa.*“ (Ján 16,30) Aj boháč podmieňuje vieru a činenie pokánia videním či zažitím zázraku. Otec Abrahám mu odpovedá: „*Keď Mojžiša a prorokov neposlúchajú, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto z mŕtvych vstal.*“ (Ján 11,31) Prečítané Božie Slovo dáva Abrahámovi za pravdu. Tí, čo prichádzajú ku farizejom a rozprávajú im, čo videli, sú tí istí, ktorí boli očitými svedkami vzkriesenia Lazara. Svedkov tejto udalosti máme rozdelených do dvoch skupín – mnohí, ktorí uverili a niektorí, ktorí zjavne neuverili, ale odišli vyrozprávať farizejom, čo sa stalo. Byť svedkom zázraku teda nevedie automaticky ku viere, ale zároveň stavia človeka vždy pred otázku, čo s tým urobí. Nakoniec je to vždy o jeho osobnom rozhodnutí, či to, čo videl alebo počul, prijme a uverí tomu alebo nie. V tomto prvom prípade hovoríme o bežných ľuďoch, ktorí zastali na svojej ceste ku viere v pochybnostiach.

V druhom prípade však hovoríme o veľkňazoch a farizejoch, o vážených a vzdelaných členoch veľrady, ktorí dostávajú svedectvá očitých svedkov o zázraku, ktorý videli. Tu treba povedať, že nejde o hocijaký zázrak. Starí rabíni rozdelili zázraky na dve skupiny, prvé mohol urobiť hociktorý

človek, ktorý bol naplnený Duchom Svätým, a tie druhé mohol urobiť len zaslúbený Mesiáš. Jedným z mesiášskych zázrakov bolo vzkriesenie mŕtveho človeka po treťom dni od smrti. Naplnenie mesiášskych zázrakov bolo podmienkou na uznanie a rozoznanie pravého Bohom poslaného Mesiáša. Keď sa medzi židmi roznieslo, že sa takýto zázrak stal, židovská rada vždy posudzovala jeho pravosť. Práve v procese tohto posudzovania samotného mesiášskeho zázraku, pravdepodobne preto, lebo ho nevedeli spochybníť, sa pýtajú, čo budeme robiť? Logické by bolo, keď sa stali svedkami mesiášskych zázrakov, že uznajú Ježiša z Nazareta za zaslúbeného Mesiáša a povedú celý národ k Jeho nasledovaniu. To sa ale nestalo. Zabránil im v tom strach. Strach z toho, že keby uverili, že Ježiš z Nazareta je pravým Božím Synom, stratili by niečo, čo bolo pre nich samotných dôležité. Báli sa, že im Rimania zoberú chrám – centrum židovského náboženstva a aj ich židovský národ, ktorý bol Bohom vyvolený. Obe veci sú pre židov dodnes veľmi dôležité. Veľkňaz dokonca hovorí o obetovaní tohto človeka za národ. Nehovorí o klamárovi, podvodníkovi, ale o človeku, ktorého treba obetovať, aby bol zachránený celý národ.

Bratia a sestry, myslím si, že otázka, čo robiť, bola len rečníckou otázkou. Že všetci zhromaždení presne vedeli, čo majú robiť. Bola to skôr výhovorka, prečo to neurobiť. Po jasných svedectvách o mesiášskom zázraku mali uveriť v Ježiša Krista a nasledovať Ho. Ale to oni nechceli. Nie sme aj my niekedy podobní tým zo židovskej veľrady? Nehľadáme výhovorky, prečo neuveriť v Ježiša Krista ako svojho osobného Boha, ktorého chceme a budeme nasledovať a poslúchať? Alebo pri už veriacich ľuďoch, koľkokrát vieme, čo je správne, čo je Božia vôľa v konkrétnej situácii či otázke, ale my sami sa s ňou nestotožňujeme a nechceme ju naplniť? Boží pohľad na konkrétnu vec je neraz veľmi jasne pomenovaný v Božom Slove, ale my vo svojej ľudskej „múdrosti“ sa ho snažíme vyvrátiť a vymyslieť rôzne alternatívy, ako to Pán Boh mohol myslieť a podobne. Neraz sami stagnujeme vo fáze hľadania Božej vôle hoci už je nám celkom jasná, pretože to, čo nám Pán Boh dal poznať ako správny krok v živote, na ceste viery, v rodine, tento krok nechceme urobiť? Radšej sa sami pred sebou vyhovárame a nahovárame si, že hľadáme odpoveď na otázku: Čo robiť? Ak sami nechceme, ani zázrak nám nepomôže!

Otázkou zostáva, prečo nechceme? Čo nám bráni urobiť správnu vec, naplniť Božiu vôľu? Ja si myslím, že odpoveď je rovnaká ako pri židovskej veľrade. Je to strach. Strach z toho, že niečo stratíme. Že stratíme niečo, čo je

pre nás dôležité a bez čoho si svoj život v podvedomí nedokážeme ani predstaviť. Možno strach z toho, že prideme o potešenie či výhody nejakého hriechu, ktorý je súčasťou nášho života. Strach z toho, že by sme mohli stratiť svoje postavenie, renomé v spoločnosti či v rodine. A zároveň sa možno bojíme, že keď sa toho niečoho vzdáme, tak nám to Pán Boh relevantne nevyhradí. Nie je práve strach dôvodom, prečo nechceme meniť veci vo svojom živote k lepšiemu? Nie je v tom kus nedôvery, že Pán Boh nám chce lepšie, ako sme si to my sami, neraz s použitím hriechu, zariadili?

Aká je odpoveď veľrady? Ježiša sa treba zbaviť, treba Ho umlčať. Hoci v istom zmysle pripúšťajú, že Ježiš nie je podvodník, že sa zázrak naozaj stal, treba sa Ho zbaviť, aby ich neohrozil. „*Od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú.*“ Aj my sa musíme nejako postaviť k nastoleným otázkam, alebo ak ich chceme nazvať inak, tak k Božiemu volaniu, buď k viere v Ježiša Krista, alebo zmeny či nápravy v našom osobnom živote. Máme rovnaké možnosti ako veľrada. Prijat' toto pozvanie k viere alebo ku potrebnej zmene, alebo umlčať tento hlas tak, aby nás nevyrušoval, netrápil a podobne. Nachádzame rôzne cesty, aby sme tieto pozvania umlčali. Niekedy je to priklonenie sa k nám vyhovujúcej filozofickej myšlienke, inokedy prekrútime samotné Božie Slovo a niekedy tendenčne zvýrazníme inú myšlienku, čím spochybníme pôvodný úmysel. Cieľ máme neraz spoločný s veľradou, umlčať Boží hlas prehovárajúci do nášho života.

Bratia a sestry, nachádzame sa vo vrcholnej časti pôstneho obdobia, ale ešte nie sme na konci. Ešte nám zostáva pár dní, počas ktorých môžeme sústrediť svoju pozornosť na počúvanie Božieho hlasu prehovárajúceho aj do nášho života skrze Božie Slovo. Niekedy si Pán Boh použije človeka aj bez toho, aby o tom vôbec vedel. Tak ako z úst veľkňaza zaznelo prorocké slovo bez toho, aby bol hodným zástancom svojho úradu. Pán Boh si dokonca dokázal použiť nemé zviera - osla, aby prehovorilo k prorokovi Bileámovi. Počúvajme a skúmajme, kedy a ako ku nám Hospodin hovorí. Nie vždy sa nám Jeho reč musí páčiť, ale keď pochopíme, že to Boh hovoril k nám a pozýva nás k viere alebo k zmene nášho života či pokániu, prijmime toto pozvanie. Nemajme strach, že keď niečo obetujeme pre svoju vieru a vernosť Bohu, tak tým niečo stratíme. Ak stratíme, Pán Boh nám to v mnohom vyhradí. Nehľadajme výhovorky, prečo nekonat' Božiu vôľu, ale hľadajme a prosme o silu ju naplňať vo svojom každodennom živote, a to bez ohľadu na to, kde sa na ceste za Pánom nachádzame. Amen. *Miroslav Kerekréty, zborový farár*